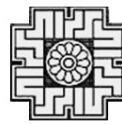

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سازمان امور مالیاتی کشور
طرح استقرار نظام مالیات بر ارزش افزوده

قانون

موسوم به تجميع عوارض

مرداد ماه ۱۳۸۷

فهرست مواد

صفحه

عنوان

۱	قانون اصلاح موادی از ... (موسوم به تجميع عوارض) -----
۱	ماده ۱
۱	تبصره ۱
۱	تبصره ۲
۱	ماده ۲
۲	تبصره ۱
۲	تبصره ۲
۲	تبصره ۳
۲	تبصره ۴
۲	ماده ۳
۲	تبصره ۱
۲	تبصره ۲
۳	ماده ۴
۵	تبصره ۱
۵	تبصره ۲
۵	تبصره ۳
۵	ماده ۵
۶	تبصره ۱
۶	تبصره ۲
۶	تبصره ۳
۶	تبصره ۴
۶	ماده ۶
۷	تبصره ۱
۷	تبصره ۲
۷	تبصره ۳
۷	تبصره ۴
۷	ماده ۷
۸	ماده ۸
۸	ماده ۹
۸	ماده ۱۰
۹	قانون اصلاح ماده (۲) قانون اصلاح موادی از ... (موسوم به تجميع عوارض) -----
۹	ماده واحده

قانون اصلاح موادى از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادى، اجتماعى و فرهنگى جمهورى اسلامى ايران و چگونگى برقرارى و وصول عوارض وساير وجوه از توليدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتى

ماده ۱- از ابتدای سال ۱۳۸۲ برقرارى و دريافت هرگونه وجوه از جمله ماليات و عوارض اعم از ملى و محلى از توليدکنندگان کالاها، ارائه‌دهندگان خدمات و همچنين کالاهای وارداتى صرفاً به موجب اين قانون صورت مى‌پذيرد و کليه قوانين و مقررات مربوط به برقرارى، اختيار و يا اجازه برقرارى و دريافت وجوه که توسط هيأت وزيران، مجامع، شوراها وساير مراجع، وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتى از جمله آن دسته از دستگاههای اجرائى که شمول قوانين بر آنها مستلزم ذکرنام يا تصريح نام است، همچنين مؤسسات و نهادهای عمومى غيردولتى صورت مى‌پذيرد به استثناء "قانون مالياتهای مستقيم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدى آن، قانون چگونگى اداره مناطق آزاد تجارى-صنعتى جمهورى اسلامى ايران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷، قانون مقررات تردد وسايل نقلیه خارجى مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۲، عوارض آزاد راهها، عوارض موضوع ماده (۱۲) قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجى از قلمرو جمهورى اسلامى ايران مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۲ و عوارض موضوع بند (ب) ماده (۴۶)، بند (ب) ماده (۱۳۰) و بندهای (الف) و (ب) ماده (۱۳۲) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادى، اجتماعى و فرهنگى جمهورى اسلامى ايران مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷" لغو مى‌گردد.

تبصره ۱- هزینه، کارمزد وساير وجوهى که از درخواست‌کننده درازاء ارائه مستقيم خدمات خاص و يا فروش کالا که طبق قوانين و مقررات مربوطه دريافت مى‌شود و همچنين خسارات جرائمى که به موجب قوانين و يا اختيارات قانونى لغونشده دريافت مى‌گردد، از شمول اين ماده مستثنى مى‌باشند.

تبصره ۲- از تاريخ لازم‌الاجراء شدن اين قانون، بند (ج) ماده (۱۹)، ماده (۱۶۸) و بند (ب) ماده (۱۷۵) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادى، اجتماعى و فرهنگى جمهورى اسلامى ايران مصوب ۱۳۷۹ لغو گردیده و در بند (ب) ماده (۱۹) آن قانون عبارت چهل و هشت درصد (۴۸٪) به پنجاه درصد (۵۰٪) اصلاح مى‌شود.

ماده ۲- حقوق گمركى، ماليات، حق ثبت سفارش کالا، انواع عوارض وساير وجوه دريافتى از کالاهای وارداتى تجميع گردیده و معادل چهاردرصد (۴٪) ارزش گمركى کالاها تعيين مى‌شود. به مجموع اين دريافتى و سود بازرگانى که طبق قوانين مربوطه توسط هيأت وزيران تعيين مى‌شود حقوق ورودى اطلاق مى‌گردد.

تبصره ۱- نرخ حقوق ورودی علاوه بر رعایت سایر قوانین ومقررات می‌بایست به نحوی تعیین گردد که:

- الف - در راستای حمایت مؤثر از اشتغال وکالای تولید یا ساخت داخل در برابر کالای وارداتی باشد.
- ب - دربرگیرنده نرخ ترجیحی وتبعیض‌آمیز بین واردکنندگان دولتی با بخشهای خصوصی، تعاونی وغیردولتی نباشد.
- ج- نرخ حقوق ورودی قطعات، لوازم وموادى که برای مصرف در فرآوری یا ساخت یا مونتاژ یا بسته‌بندی اشیاء یا مواد یا دستگاهها وارد می‌گردند از نرخ حقوق ورودی محصول فرآوری شده یا شیء یا ماده یا دستگاه آماده پایین‌تر باشد.

تبصره ۲- حق ثبت سفارش پرداختی کالاهایی که تا پایان سال ۱۳۸۱ اظهار وترخیص نشده‌اند به عنوان علی‌الحساب حقوق ورودی محسوب می‌شود.

تبصره ۳- معادل دوازده درهزار ارزش گمرکی کالاهای وارداتی که حقوق ورودی آنها وصول می‌شود از محل اعتباراتی که همه ساله در قوانین بودجه سنواتی کل کشور منظور می‌شود در اختیار وزارت کشور (سازمان شهرداریها) قرار می‌گیرد تا به نسبت هفتاد درصد (۷۰٪) میان شهرداریها وسی درصد (۳۰٪) میان دهیاری‌های سراسر کشور به عنوان کمک‌پرداخت وبه هزینه قطعی منظور شود.

تبصره ۴- کلیه قوانین ومقررات مربوط به معافیت‌های گمرکی به استثنای معافیت‌های موضوع ماده (۶) وبندهای (۱)، (۲)، (۴)، (۹)، (۱۲) تا (۱۹) ماده (۳۷) قانون امورگمرکی مصوب ۱۳۵۰/۳/۱۷ و معافیت گمرکی لوازم امدادی اهدایی به جمعیت هلال‌احمر جمهوری اسلامی ایران واقلام عمدۀ صرفاً دفاعی کشور لغو می‌گردد. این اقلام دفاعی به پیشنهاد مشترک وزارت دفاع وپشتیبانی نیروهای مسلح وسازمان مدیریت وبرنامه‌ریزی کشور وبا تصویب هیأت وزیران تعیین می‌گردد.

ماده ۳- مالیات وعوارض دریافتی از کالاها به شرح زیر تعیین می‌گردد:

الف - انواع نوشابه‌های گازدار ساخت داخل (به استثناء نوشابه‌های حاصل از فرآورده‌های لبنی وکنسانتره انواع میوه وآب معدنی) که با وسایل ماشینی تهیه می‌شوند وهمچنین شربت‌های غلیظ تولیدی مورد استفاده در دستگاههای نوشابه‌سازی کوچک (دستگاه پست میکس) که به منظور تهیه نوشابه به بازار عرضه می‌گردد پانزده درصد (۱۵٪) بهای فروش کارخانه [دوازده درصد (۱۲٪) مالیات وسه درصد (۳٪) عوارض]

ب - سیگار تولید داخل پانزده درصد (۱۵٪) بهای فروش کارخانه [دوازده درصد (۱۲٪) مالیات و سه درصد (۳٪) عوارض]

ج - بنزین بیست درصد (۲۰٪) قیمت مصوب فروش [ده درصد (۱۰٪) مالیات و ده درصد (۱۰٪) عوارض]

د - نفت سفید و نفت گاز ده درصد (۱۰٪) و نفت کوره پنج درصد (۵٪) قیمت مصوب فروش (به عنوان عوارض)

ه - سایر کالاهای تولیدی (به استثنای محصولات بخش کشاورزی) که امکان استفاده از آنها به عنوان محصول نهایی وجود دارد مطابق فهرستی که به پیشنهاد کارگروهی مرکب از وزیر امور اقتصادی و دارایی (رئیس)، وزیرای بازرگانی، صنایع و معادن و کشور و رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای سال بعد به تصویب هیأت وزیران می رسد سه درصد (۳٪) قیمت فروش [دو درصد (۲٪) مالیات و یک درصد (۱٪) عوارض] . آن دسته از محصولات صنایع آلوده کننده محیط زیست به تشخیص و اعلام (تا پانزدهم اسفندماه هر سال برای اجرا در سال بعد) سازمان حفاظت محیط زیست که در فهرست فوق قرار نمی گیرند یک درصد (۱٪) قیمت فروش (به عنوان عوارض).

تبصره ۱ - مالیات و عوارض بندهای (ج) و (د) علاوه بر قیمت مصوب فروش محصولات مربوطه که به موجب قوانین تعیین می شود در قیمت فروش نهایی محاسبه و منظور می شود.

تبصره ۲ - مالیات و عوارض بندهای (الف) و (ه) این ماده در خصوص کالاهای صادراتی طبق قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران معاف و در خصوص آن دسته از کالاهایی که توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی غیر از تولیدکننده نهایی کالا صادر می شوند مطابق رسیدهای معتبر واریزی مربوطه، حسب مورد از محل درآمد مالیاتی مربوط و عوارض وصولی قابل اختصاص به وزارت کشور (سازمان شهرداریها) قابل استرداد می باشد. نحوه استرداد به موجب آیین نامه ای خواهد بود که به پیشنهاد سازمان امور مالیاتی کشور به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می رسد.

ماده ۴ - مالیات و عوارض دریافتی از برخی خدمات به شرح زیر تعیین می گردد:

الف - خدمات مخابراتی از قبیل آبونمان تلفن های ثابت و همراه، کارکرد مکالمات داخلی و خارجی، خدمات بین المللی، کارت های اعتباری معادل شش درصد (۶٪) قیمت خدمات [پنج درصد (۵٪) مالیات و یک درصد (۱٪) عوارض]

- ب -** واگذاري خطوط تلفن همراه معادل بيست درصد (۲۰٪) قيمت واگذاري (به عنوان ماليات).
- ج -** برق و گاز مصرفي مشتركين (به استثناء مصارف صنعتي، معدني و كشاورزي) و همچنين آب مصرفي مشتركين در حوزه استحفاظي شهرها سه درصد (۳٪) بهاي مصرفي آنها (به عنوان عوارض).
- د -** خدمات هتل، متل، مهمانسرا، هتل آپارتمان، مهمان پذير، مسافرخانه، تالارها و باشگاهها دو درصد (۲٪) هزينه (به عنوان عوارض).
- ه -** حمل و نقل برون شهري مسافر در داخل كشور با وسايل زميني، ريلي، دريائي و هوايي پنج درصد (۵٪) بهاي بليط (به عنوان عوارض).
- و -** عوارض ساليانه انواع خودروهاي سواري و وانت دو كابين اعم از توليد داخل يا وارداتي حسب مورد معادل يك در هزار قيمت فروش كارخانه (داخلي) و يا يك در هزار مجموع ارزش گمركي و حقوق ورودی آنها.
- ز -** شماره گذاري انواع خودروهاي سواري و وانت دو كابين اعم از توليد داخل و يا وارداتي به استثناء خودروهاي سواري عمومي درون شهري يا برون شهري حسب مورد سه درصد (۳٪) قيمت فروش كارخانه (داخلي) و يا سه درصد (۳٪) مجموع ارزش گمركي و حقوق ورودی آنها [دو درصد (۲٪) ماليات و يك درصد (۱٪) عوارض]
- ح -** ماليات نقل و انتقال انواع خودرو به استثناء ماشين آلات راهسازي، معدني، كشاورزي، شناورها، موتورسيكلت و سه چرخه موتوري اعم از توليد داخل يا وارداتي، حسب مورد معادل يك درصد (۱٪) قيمت فروش كارخانه (داخلي) و يا يك درصد (۱٪) مجموع ارزش گمركي و حقوق ورودی آنها. مبنای محاسبه اين ماليات، به ازای سپري شدن يك سال از عمر خودرو (و حداكثر تا پنج سال) به ميزان ده درصد (۱۰٪) [و حداكثر تا پنجاه درصد (۵۰٪)] تخليل می يابد.
- ط -** به پيشنهاد كارگروهي متشكل از وزير امور اقتصادي و دارايي (رئيس)، وزير بازرگاني، وزير ذيربط و رئيس سازمان مديريت و برنامه ريزي كشور و تصويب هيأت وزيران، وجوهي بابت صدور، تمديد و يا اصلاح انواع كارتها و مجوزهاي مربوط به فعاليت موضوع مواد (۲۴)، (۲۶) و (۴۷) قانون تنظيم بخشي از مقررات مالي دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ و ماده (۸۰) قانون وصول برخي از درآمدهاي دولت و مصرف آن در موارد معين مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۲۸ از متقاضيان دريافت و به حساب درآمد عمومي (نزد خزانه داری کل کشور) و اريز می گردد.
- ی -** به دولت اجازه داده می شود بابت خروج مسافر از مرزهاي هوايي برای نوبت اول در هر سال يكصد هزار (۱۰۰/۰۰۰) ريال و برای نوبت هاي بعدي در همان سال مبلغ يكصد و پنجاه هزار (۱۵۰/۰۰۰) ريال و از مرزهاي دريائي و زميني مبلغ سي هزار (۳۰/۰۰۰) ريال از مسافران دريافت

وبه حساب درآمد عمومی (نزد خزانه‌داری کل کشور) واریز نماید. تغییرات این مبالغ هر سه سال یکبار با توجه به نرخ تورم با تصویب هیأت وزیران تعیین می‌گردد.

تبصره ۱- قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی انواع خودروها که مبنای محاسبه مالیات و عوارض بندهای (و)، (ز) و (ح) این ماده قرار می‌گیرند، همه ساله براساس آخرین مدل توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای اجرا در سال بعد اعلام خواهد شد. این مهلت زمانی برای انواع جدید خودروهایی که بعد از تاریخ مزبور تولید آنها شروع می‌شود لازم‌الرعايه نمی‌باشد. همچنین قیمت فروش یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی خودروهایی که تولید آنها متوقف می‌شود توسط وزارت یاد شده و متناسب با آخرین مدل ساخته شده تعیین می‌گردد.

تبصره ۲- تنظیم سند وثیقه، وکالت خرید و خروج موقت برای خودرو، مشمول مالیات نقل و انتقال موضوع بند (ح) این ماده نمی‌باشد. دفاتر اسناد رسمی مکلفند قبل از تنظیم سند مربوط به انواع خودرو رسید و یا گواهی پرداخت عوارض موضوع بند (و) این ماده و همچنین رسید پرداخت مالیات موضوع بند (ح) این ماده را از فروشنده اخذ نموده و ضمن درج شماره فیش بانکی و تاریخ و مبلغ و نام بانک دریافت‌کننده مالیات و نیز فیش بانکی و یا گواهی پرداخت عوارض موضوع بند (و) و همچنین نوع و مشخصات خودرو در سند تنظیمی، فهرست کامل نقل و انتقالات خودروها را هرپانزده روز یکبار به ادارات مالیاتی ذیربط ارسال نمایند. در صورت تخلف از این حکم علاوه بر پرداخت مالیات و عوارض متعلقه و جرایم موضوع این قانون مشمول جریمه‌ای معادل پنجاه درصد (۵۰٪) مالیات و عوارض متعلقه خواهد بود. فسخ و اقاله معامله خودرو تا سه ماه بعد از معامله مشمول مالیات نقل و انتقال مجدد نخواهد شد و تنها در صورتی که پس از پرداخت مالیات، معامله انجام نشود، مالیات وصول شده طبق قوانین و مقررات مالیات مستقیم مسترد می‌گردد.

تبصره ۳- اولین نقل و انتقال خودرو از کارخانجات سازنده و یا مونتاژ کننده داخلی و یا واردکنندگان (نمایندگیهای رسمی شرکتهای سازنده خودروهای خارجی) به خریدارن، مشمول پرداخت مالیات نقل و انتقال موضوع بند (ح) این ماده نخواهد بود.

ماده ۵- برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و کالاهای تولیدی و همچنین آن دسته از خدمات که در ماده (۴) این قانون، تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده است، همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات، سود سهام شرکتهای، سود اوراق مشارکت، سود سپرده‌گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مجاز توسط شوراهای اسلامی و سایر مراجع ممنوع می‌باشد.

تبصره ۱- وضع عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هریک از عوارض محلی، می‌بایستی حداکثر تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام عمومی گردد.

تبصره ۲- عبارت "پنج در هزار" مندرج در ماده (۲) قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷/۹/۷ به عبارت "یک درصد (۱٪)" اصلاح می‌شود.

تبصره ۳- قوانین و مقررات مربوط به اعطای تخفیف یا معافیت از پرداخت عوارض یا وجوه به شهرداری‌ها ملغی می‌گردد.

تبصره ۴- وزارت کشور موظف است برحسب اجرای این ماده در سراسر کشور نظارت نماید.

ماده ۶-

الف - مالیات‌های موضوع مواد (۳) و (۴) این قانون به حساب یا حساب‌های درآمد عمومی مربوط که توسط وزارت امور اقتصاد و دارایی (خزانه‌داری کل کشور) تعیین واز طریق سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می‌شود. واریز می‌گردد.

ب - عوارض موضوع بندهای (الف) و (هـ) ماده (۳) و عوارض موضوع بندهای (الف)، (ج)، (د)، (هـ) و (و) ماده (۴) این قانون در مورد واحدهای تولیدی، خدماتی و مشترکین واقع در داخل حریم شهرها به حسابی که توسط شهرداری محل تولید یا فعالیت اعلام می‌شود واریز می‌گردد.

ج - عوارض مشروحه بند (ب) این ماده در مورد واحدهای تولیدی، خدماتی و مشترکین واقع در خارج حریم شهرها به حساب تمرکز وجوه به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها) واریز می‌شود تا بین دهیاری‌های همان شهرستان توزیع شود.

د - عوارض موضوع بندهای (ب)، (ج) و (د) ماده (۳) و عوارض موضوع بند (ز) ماده (۴) این قانون به حساب تمرکز وجوه به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها) واریز شود تا به نسبت پانزده درصد (۱۵٪) کلان شهرها (شهرهای بالای یک میلیون نفر جمعیت) و شصت و پنج درصد (۶۵٪) سایر شهرها و بیست درصد (۲۰٪) دهیاری‌ها تحت نظر کارگروهی متشکل از نمایندگان سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان شهرداریها توزیع گردد.

تبصره ۱- حساب تمرکز وجوه قید شده دربندهای (ج) و (د) این ماده توسط خزانه‌داری کل کشور به نام وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها) افتتاح می‌شود. وجوه واریزی به این حساب مطابق آیین‌نامه اجرایی که به پیشنهاد مشترک وزارت کشور و شورای عالی استان‌ها به تصویب هیأت وزیران می‌رسد بین شهرداری‌ها و دهیاری‌ها توزیع می‌شود. هرگونه برداشت از این حساب به جز پرداخت به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها ممنوع می‌باشد. سازمان شهرداری‌ها موظف است گزارش عملکرد وجوه دریافتی را هر سه ماه یکبار به شورای عالی استان‌ها ارائه نماید.

تبصره ۲- تولیدکنندگان کالاهای موضوع ماده (۳) و همچنین ارائه‌دهندگان خدمات موضوع ماده (۴) این قانون مکلفند مالیات و عوارض موضوعه را درمبادی تولید یا ارائه خدمات با درج در سند فروش از خریداران کالا یا خدمات اخذ و تا پایان دو ماه بعد به حسابهای بانکی تعیین شده واریز نمایند. اشخاص یادشده موظفند مدارک و اطلاعات مورد نیاز را طبق فرم‌هایی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور تعیین و اعلام می‌گردد به واحدهای اجرایی سازمان یادشده و نسخه‌ای از واریزی عوارض مربوط به شهرداری محل را به همان شهرداری ارائه دهند. شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی مالیات و عوارض مربوط به بندهای (ج) و (د) ماده (۳) را در محل‌های عرضه محصولات محاسبه و از خریداران دریافت و مطابق این تبصره عمل خواهد نمود.

تبصره ۳- وجوه دریافتی موضوع مواد (۳) و (۴) این قانون که توسط سازمان امور مالیاتی کشور وصول می‌گردد مشمول احکام ماده (۲۱۱) به بعد فصل نهم باب چهارم قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی است. پرداخت مالیات و عوارض پس از موعد مقرر موجب تعلق جریمه‌ای معادل دو و نیم درصد (۲/۵٪) به ازاء هر ماه تأخیر خواهد بود. این جریمه قابل بخشودگی نیست.

تبصره ۴- مطالبات سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان از اشخاص حقیقی یا حقوقی بابت مابه‌التفاوت‌هایی که تا پایان سال ۱۳۸۱ ایجاد شده باشد با همکاری سازمان امور مالیاتی کشور و طبق مقررات اجرایی قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی آن قابل وصول خواهد بود.

ماده ۷ - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور موظف است متناسب با درآمد پیش‌بینی شده دولت ناشی از اجرای این قانون، اعتبارات حذف شده در دستگاهها را در لویح سنواتی بودجه و در اعتبارات مربوط به همان دستگاه منظور نماید.

ماده ۸ - در مواردی از این قانون که محاسبه مالیات، عوارض و سایر وجوه تعیین شده به ارقامی دارای کسر یکصدریال منجر شود، یکصدریال قابل احتساب خواهد بود.

ماده ۹ - آیین نامه اجرایی این قانون ظرف سه ماه از تاریخ تصویب به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های اموراتصادی و دارایی، بازرگانی، کشور و صنایع و معادن و اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۰ - کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مغایر با این قانون لغو می‌گردد.
قانون فوق مشتمل برده ماده ونوزده تبصره در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیست و دوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۱/۱۰/۲۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

مهدي كروبي

رئيس مجلس شورای اسلامی

شماره: ۲۸۰۹

تاریخ: ۸۳/۱/۲۶

قانون اصلاح ماده (۲) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱

ماده واحده -

الف - تبصره (۴) ماده (۲) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی - مصوب ۱۳۸۱/۱۰/۲۲ - به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

تبصره ۴ - کلیه قوانین و مقررات مربوط به معافیت‌های حقوق ورودی به استثنای معافیت‌های موضوع ماده (۶) و بندهای (۱)، (۲)، (۴) تا (۹) و (۱۲) تا (۱۹) ماده (۳۷) قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۵۰/۳/۱۷ و معافیت لایحه قانونی راجع به ماشین‌آلات تولیدی که توسط واحدهای تولیدی، صنعتی و معدنی مجاز وارد می‌شود از پرداخت حقوق ورودی مصوب ۱۳۵۹/۲/۲۴ شورای انقلاب اسلامی ایران و معافیت گمرکی لوازم امدادی هدایی به جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران و اقلام عمده صرفاً دفاعی کشور لغو می‌گردد. این ارقام دفاعی به پیشنهاد مشترک وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و با تصویب هیأت وزیران تعیین می‌گردد.

ب - ماده (۳) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۲/۵/۲۶ لغو می‌گردد.

ج - این قانون از زمان تصویب قانون مذکور در بند (ب) فوق (۱۳۸۲/۵/۲۶) لازم‌الاجرا است. قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ نوزدهم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۳/۱/۱۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

مهدی کروبی

رئیس مجلس شورای اسلامی